

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ОСВІТА У ХХІ СТОЛІТТІ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Випуск 5

*Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних
глобалізаційних та інтеграційних процесів”
м. Київ, МАУП, 10 жовтня 2012 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2013

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 31.10.12)*

Редакційна колегія:

*Подоляка А. М., д-р юрид. наук — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор*

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

**Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку / МАУП. — К.: ДП “Видав-
О-72 ничий дім “Персонал”, 2010 —**

Вип. 5: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтегра-
ційних процесів”, м. Київ, МАУП, 10 жовт. 2012 р. / редкол.: А. М. Подоляка
(голов. ред.), М. Ф. Головатий (заст. голов. ред.), Н. М. Чернуха (заст. голов. ред.),
А. А. Ігнатченко (відп. ред.). — 2013. — 264 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У збірнику подано статті учасників Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтеграційних
процесів”, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — розвитку освіти в Украї-
ні. Статті охоплюють широкий діапазон наукових досліджень українських учених.

Для науковців, освітян, державних службовців, політиків, викладачів і студентів,
а також усіх, хто цікавиться розвитком української освіти.

ББК 74.04(4УКР)я43

І. М. Найдьонов

Педагогічна практика фахівця-
магістра: проблеми, причини,
шляхи оптимізації 80

Т. І. Науменко

Психолого-педагогічні моделі
розумового розвитку дітей
раннього віку 88

І. Г. Павленко

Сучасні підходи щодо формування
толерантності майбутніх
учителів 93

С. В. Павлюк

Зміни визначальних впливів на
університети Європи 96

Л. О. Паславська

Традиції декоративно-ужиткового
мистецтва у сучасній
дизайн-освіті 99

С. Ф. Радзімовська

Інтеграційні процеси в освіті 103

В. В. Утвенко

Роль органів місцевого
самоврядування України
в управлінні освітніми
зкладами 107

О. В. Харченко

Особливості перекладу
стилістичних засобів, що пов'язані
з концептом “гроші” 112

Г. П. Щука

Етапи проведення порівняльно-
педагогічних досліджень
систем професійної туристської
освіти 119

В. В. Баєв

Формування професійних
компетенцій фахівців із
стандартизації та сертифікації
суб'єктів туристичної
індустрії 121

Н. В. Головач

Заходи полегшення професійної
адаптації студентів у вищому
навчальному закладі 128

Є. Ю. Гончаренко

Проблематика перекладу
реklamних текстів з німецької мови
українською в контексті вивчення
ділової іноземної мови 132

Д. Є. Денисенко, О. В. Мариненко

Необхідність викладання історичних
дисциплін на юридичних факультетах
майбутнім спеціалістам 136

О. А. Корман

Центри сімейного консультування,
як інструмент роботи з молоддю
та батьками 140

Г. А. Костенко-Костейчук,

М. А. Дегтяренко
Проблеми вітчизняної освіти
та Болонський процес 145

О. В. Котеньова, А. Ю. Батрак

Ефективність застосування
мультимедійних технологій
у процесі викладання правових
дисциплін у ВНЗ 148

Магеррамзаде Алібала

Саттар огли
Аналіз впливу сучасної світової
кризи на реальну економіку 151

О. М. Масловська

Роль мультимедіа ресурсів в Україні
як сучасний засіб навчання 158

І. О. Проценко

Трансформація інститутів
державної влади в контексті
проблем освітньої політики 163

С. І. Слободян, Л. Г. Крамаренко

PR в інноваційному розвитку як
суспільний престиж наукової
діяльності 167

С. І. СЛОБОДЯН

д-р філос. в галузі політології

Міжрегіональна Академія управління персоналом

Л. Г. КРАМАРЕНКО

старш. викладач

Київський національний торговельно-економічний університет

PR В ІННОВАЦІЙНОМУ РОЗВИТКУ ЯК СУСПІЛЬНИЙ ПРЕСТИЖ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Освіта у XXI столітті: шляхи розвитку, вип. 5, 2013, 166—171

Утвердження в суспільстві атмосфери взаєморозуміння, взаємодовіри, взаємовигідного співробітництва є основою його стабільності й прогресу. Для цього громадяни мають бути всебічно поінформованими про різні аспекти суспільства, життя, проблеми і перспективи, бути включеними в обговорення актуальних питань, вироблення рішень.

Така соціальна практика започаткувалася і набула поширення з розвитком ринкової економіки, громадянського суспільства та його інститутів. Головна її стратегія полягає в налагодженні, на основі використання соціально-технологічних та інформаційно-психологічних засобів, інструментів формування громадської думки, взаємовигідних діалогічних комунікацій, створення в суспільстві атмосфери довіри, конструктивної взаємодії, розвитку соціального партнерства.

Такий підхід довів свою ефективність у державному управлінні, політичній, економічній діяльності, на

різних рівнях і в різних вимірах соціального буття. З часом ця діяльність набула теоретичного осмислення й обґрунтування, виокремилася у спеціальну професійну сферу — паблік рілейшнз.

Об'єктивне скорочення можливостей економічного зростання завдяки використанню нових ресурсів спонукає суб'єктів економічної діяльності до інноваційного підходу в її організації, впровадження інновацій (лат. *innovatio* — оновлення, зміна) — нових підходів до конструювання, виробництва, збуту товарів із метою здобуття переваг над конкурентами. Інновації істотно поліпшують структуру, якість виробництва і соціальної сфери завдяки комерційному використанню результатів наукових досліджень і розробок, їх наслідком є випуск на ринок нових конкурентоздатних товарів (послуг).

Інноваційні підходи застосовують і для суспільного розвитку, що є важливою умовою сучасного життя країни.

Отже, інноваційна складова політики держави, спрямована на створення фінансово-економічних, науково-технічних і правових засад суспільного прогресу, має бути пріоритетною.

Результатом здійснення курсу на інноваційний розвиток є органічне перетворення економіки. Відбувається це завдяки використанню нових джерел економічного зростання — наукових знань і високих технологій.

Зорієнтована на інноваційний розвиток державна політика використовує різноманітні стимули інноваційної діяльності, передусім фінансові, кредитні, амортизаційні тощо. Неувага до інноваційного розвитку знижує конкурентоздатність національної економіки на світовому ринку, суттєво загрожує національній безпеці, бо її наслідком як зазвичай є:

- зниження конкурентоздатності продукції;
- науково-технологічне відставання від розвинених країн;
- стримування розвитку внутрішнього ринку високотехнологічної продукції і послуг;
- незахищеність власного ринку від іноземної технічної і технологічної експансії;
- збереження недосконалих механізмів захисту прав інтелектуальної власності;
- скорочення попиту на науково-технічні кадри з боку наукових, конструкторських, технологічних установ і підприємств;
- збереження незадовільного рівня оплати наукової і науково-

технічної праці, низький її суспільний престиж;

- міграція вчених, фахівців, кваліфікованої робочої сили за межі країни.

Переорієнтація на інноваційний розвиток має, передусім, відбутися у свідомості політиків, керівників органів державної влади, галузей національної економіки, суб'єктів господарювання. У цій справі неабияку роль може відіграти цілеспрямована PR-діяльність, засобами якої доводять до суспільства інформацію про необхідність кардинальних змін у державній політиці щодо інноваційного розвитку. Оскільки становлення інноваційної моделі розвитку відбувається в результаті органічного поєднання політичних, економічних, гуманітарних, соціально-психологічних та інших чинників, то для його стимулювання послуговуються всіма її засобами. PR-структури співпрацюють із науковими установами у поширенні відомостей про новини науки й техніки, використовуючи з цією метою систему інформаційних акцій. Тематика їх може стосуватися фундаментальних досліджень із наступних важливих проблем:

- природничих, суспільних і гуманітарних наук;
- нових комп'ютерних засобів і технологій інформатизації суспільства;
- ресурсозберігаючих технологій в енергетиці, промисловості й агропромисловому комплексі;
- новітніх речовин, матеріалів і технологій;

- проблем демографічної політики, збереження довкілля і сталого розвитку;
- діагностики і методів лікування найпоширеніших хвороб;
- розвитку людського потенціалу та формування громадянського суспільства.

Значними можливостями володіють PR-фахівці у налагодженні відносин наукових установ з органами державної влади. Оскільки наука загалом фінансується з бюджету, науковці мають подбати про розкриття перед громадськістю, представниками органів влади значення науки у розвитку суспільства, ініціювати законодавче забезпечення наукової діяльності. Це стимулюватиме увагу суб'єктів економіки до впровадження інноваційних моделей розвитку, фінансування науково-дослідних, дослідно-конструкторських розробок. Унаслідок такого підходу розширюється пошук джерел фінансування, впроваджуються наукові відкриття, урізноманітнюються форми організації наукової діяльності, які потребують інформаційної підтримки.

Використання рекомендацій науки у соціальній практиці відчутно стимулює розвиток суспільства, впровадження науково обґрунтованих управлінських рішень, сприяє уникненню при їх ухваленні випадковості, волюнтаризму. Тому сприяння реалізації досягнень науки в усіх сферах суспільного життя є важливим завданням PR.

Побутує думка, що в ринкових умовах виробник сам повинен шукати здатну забезпечити його потреби інновацію. Та, як свідчить практика, суб'єкти ринку не завжди підтриму-

ють науку й освіту, оскільки нерідко спрямовані на ситуативні комерційні результати. Тому для втілення інноваційного проекту необхідно переконати в його перевагах потенційного споживача, партнера, інвестора. Без цього неможливо її “продати”. У зв'язку з цим у світі сформувалася система науково-технічного антрепренерства — підприємницька діяльність, метою якої є ефективна реалізація наукових досягнень. Просування новинок відбувається і завдяки венчурним фірмам — суб'єктам господарювання, які спеціалізуються на реалізації не апробованих практикою технічних і технологічних новинок.

У ринкових умовах бізнес, якому властиві висока гнучкість і готовність до ризику, може успішно взаємодіяти з науковими колективами, які володіють новими ідеями і технологіями. До інноваційної інфраструктури, елементами якої є підприємства, організації, установи, їх об'єднання, асоціації, що надають послуги із забезпечення інноваційної діяльності, повинні увійти й паблік рілейшнз. Правильне використання їх привертає увагу органів влади, керівників бізнесу до інновацій, що відповідно відкриває їм шлях на ринок інтелектуальної продукції. Та якщо науковець, керівник наукового закладу не володіють сучасними ринковими інструментами, вони повинні звертатися за допомогою до фахівців інших спеціальностей, зокрема PR, які використовують притаманні їм сфері засоби просування наукових ідей, розробок на ринок. Лише за таких умов інновації стануть елементом ринку. Осо-

бливо від PR залежить реалізація соціально-гуманітарних наукових продуктів, оскільки природничі, технічні напрями частіше опиняються в полі зору інноваційно-ринкових структур.

Інноваційний розвиток передбачає формування інноваційної культури, яка характеризує рівень освітньої, загальнокультурної і соціально-психологічної підготовки особистості, суспільства до сприйняття і творчого втілення планів розвитку країни на інноваційних засадах, забезпечує розуміння нових ідей, готовність підтримувати прогресивне в усіх сферах життя. Своїм змістом вона відображає ціннісну орієнтацію людини, закріплену в знаннях, уміннях і навичках, мотивах, образах і нормах поведінки, тісно пов'язана з інноваційною свідомістю населення. Інноваційна культура виявляється в конструктивному ставленні людей до інновацій, що якісно змінюють трудовий процес, середовище проживання, суспільне життя загалом. Формування сучасної інноваційної культури відбувається внаслідок удосконалення системи освіти і підготовки кадрів, зорієнтованої на інноваційний розвиток; зміцнення правової бази; поживлення підприємницької діяльності громадян; активізації громадської думки, підвищення управлінської культури тощо.

Одним із проблемно-тематичних напрямів участі PR в інноваційному розвитку є підвищення суспільного престижу наукової діяльності, для забезпечення якого потрібні відповідні законодавчі, організаційні, фінансові та інші заходи. Та нерідко

доводиться витратити немало зусиль, щоб привернути увагу влади, громадськості до цих проблем, переконати у необхідності створення атмосфери розуміння суспільної значущості творчої праці. Забезпечити ефективне впровадження інноваційних досягнень покликані засоби та інструменти PR.

PR-діяльність сприяє інтеграції науки у міжнародному просторі. За своєю природою вона інтернаціональна, невідчужима жорстким соціально-часовим, соціально-просторовим обмеженням. Правильно інтерпретувати основні якісні й кількісні характеристики науки можна за умови включення її у планетарне співтовариство. Попри те, інтелектуальний рівень кожної країни зумовлений її науковим потенціалом і статусом науки. Тому світова наукова спільнота шукає загальні підходи і норми поведінки, використовуючи при цьому і засоби PR.

Література

1. Абдеев Р. Ф. Философия информационной цивилизации: учеб. пособ. — М.: Владос, 1994. — 336 с.
2. Бэндлер Р., Гриндер Д. Семинар по НЛП. Передовые психотехнологии в психотерапии и бизнесе. — М.: ИПРА, 1997. — 243 с.
3. Грушин Б. А. Мнение о мире и мир мнений. — М.: Черо, 1998. — 335 с.
4. Кара-Мурза С. Г. Манипуляция сознанием. — К.: Оріяни, 2000. — 445 с.
5. Класики політичної думки від Платона до Макса Вебера: пер. з нім. — К.: Тандем, 2002. — 584 с.
6. Набруско В. І. Громадська думка як предмет політико-соціологічного

- дослідження // Наук. записки Ін-ту журналістики. — 2003. — Т. 10. — С. 94–104.
7. *Ольшанский Д. В.* Массовые настроения переходного времени // *Вопр. философии.* — 1992. — № 4. — С. 36–41.
8. *Різун В. В.* Загальна характеристика масовоінформаційної діяльності // *Наук. записки Ін-ту журналістики.* — 2000. — Т. 1. — С. 15–30.
9. *Тихомирова Є. Б.* Паблік рілейшнз у глобалізованому світі: монографія. — К.: Наша культура і наука, 2004. — 489 с.
10. *Шампань П.* Делать мнение: новая политическая игра. — М.: Socio-Logos, 1997 — 335 с.
11. *Шибутани Т.* Социальная психология. (Серия “Учебники и учебные пособия”). — Ростов н/Д.: Феникс, 1997. — 622 с.
12. *Шостром Э.* Человек-манипулятор: Внутреннее путешествие от манипуляции к актуализации. — М.: Апрель-Пресс, 2004. — 190 с.
13. *Cialdini, R. B.* (1984) *Influence.* — New York: Morrow. — 302 p.
14. *Habermas J.* *Faktizitaet und Geltung.* — Frankfurt-am-Main: Suhrkamp, 1992. — 666 s.